

ŽALŠOVICKÝ ZPRAVODAJ

Ročník XIII/2019 | číslo 2

www.zalkovice.cz

Z obsahu:

Informace ze zastupitelstva

Po stopách... (10. díl)

Společenská rubrika

Vítání občánků

Zahrádkáři

Sokol

Zájezd seniorů

Informace ze zasedání zastupitelstva za druhé pololetí roku 2019

Zasedání konané dne 17. 9. 2019

Založení prvků krajinné zeleně v obci

Starosta seznámil přítomné s projektem na založení prvků krajinné zeleně v extravilánu obce. Informoval také o tom, že je možnost požádat z operačního programu životní prostředí o dotaci.

Projekt byl přijat kladně a po diskuzi byl schválen záměr tohoto projektu.

Zastupitelstvo obce Žalkovice investiční záměr „Založení prvků krajinné zeleně“ na části pozemku p.č. 174/9 v k.ú. Žalkovice schválilo a uložilo Radě obce Žalkovice podat žádost o dotaci na výše uvedený investiční záměr.

Projednáání záměru na řešení havarijní situace budovy na p. č. 71/2

Starosta seznámil přítomné s vývojem při jednání o možném získání pozemku pod bývalým obchodem, jehož stav je v současné době v havarijním stavu. Statik objekt uzavřel. Jeví se možnost získání pozemku směnou obecních pozemků.

Zastupitelstvo obce Žalkovice záměr získat do majetku obce část pozemku p.č.2 a dále 71/2, 71,4 a 435/7 o celkové výměře cca 510 m2 od Farnosti Žalkovice pro budoucí umístění a výstavbu objektu občanské vybavenosti schválilo.

Věcné břemeno pro dešťovou kanalizaci na pozemku p. č. 554

Starosta seznámil přítomné z nutností vložit věcné břemeno pro dešťovou kanalizaci týkající se pozemku p. č. 554. Byl předložen geometrický plán.

Zastupitelstvo obce Žalkovice vložení věcného břemena na umístění dešťové kanalizace ve vlastnictví Obce Žalkovice do pozemku p.č. 554, zapsaného na LV 6000 pro Českou republiku schválilo.

Různé

Starosta seznámil přítomné se stavem finančních prostředků.

Starosta seznámil s prozatímními náklady na výstavbu obchodu.

Starosta vysvětlil, proč se letos v intravilánu obce méně sekla tráva.

Pan Michal Jánský žádá o ostříhání jabloně na hřbitově, odborně povedou pánové M. Bajgar a M. Vymětal.

Zasedání konané dne 7. 11. 2019

Projednáání smlouvy na věcné břemeno pro dešťovou kanalizaci na p. č. 554

Zastupitelé dostali do svých e-mailových schránek návrhy smlouvy s Úřadem pro zastupování státu, která se týká vyřešení možnosti přístupu na pozemky, na kterých je uložena dešťová kanalizace, kterou vlastní obec. Téma se projednávalo už vícekrát a nyní se daří je posunout ke zdárnému konci. Všichni zastupitelé byli seznámeni s tím, o kterou část kanalizace se jedná a s dotčenými pozemky, po diskuzi

Zastupitelstvo obce Žalkovice smlouvu o zřízení služebnosti inženýrské sítě č. UZSVM/BKM/7485/2019-BKMM mezi: Česká republika – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, odbor Odloučené pracoviště Kroměříž a obec Žalkovice jako „oprávněný“ schválilo.

Projednáání smlouvy na výstavbu přístupové komunikace a parkoviště pro Obecní obchod a sokolovnu

Proběhlo výběrové řízení na zhotovitele zpevněné plochy pro Obecní obchod a Sokolovnu v Žalkovicích. Přítomní byli seznámeni s průběhem otevírání, hodnocení a posouzení nabídek. Byly obeslány 3 firmy – PLS s.r.o., Proving s.r.o. a Robicont Chropyně. Nabídku podaly dvě firmy a to Proving s.r.o. s cenou 1 438 690 Kč včetně DPH a PLS Group s. r. o. 1 496 726 Kč s DPH. Komise byla ve složení R. Pala, F. Ondrušek a T. Vymětal. Smlouva je nastavena na ukončení do konce roku, obsahuje odstavec, který firmu chrání v případě nepřízně počasí. Starosta ještě upozornil, že oproti naceněnému rozpočtu obec vysoutěžila cenu o cca 20 % nižší. Řeší se ještě odvod dešťové vody a nesoulad výkazu výměr s výkresy projektové dokumentace.

Po diskuzi zastupitelstvo obce Žalkovice schválilo výběrové řízení na zakázku malé hodnoty na Zpevněné plochy pro Obecní obchod a sokolovnu v Žalkovicích a dále schválilo Smlouvu o dílo na zhotovení stavby „Zpevněné plochy pro Obecní obchod a Sokolovnu v Žalkovicích mezi objednatelem obcí Žalkovice, se sídlem Žalkovice 97, 768 23 Břest IČO 00287962 a zhotovitelem PROVING s. r. o., Poštovní 480, 768 23 Hulín, IČO: 26244888.

Různé

Starosta seznámil přítomné s průběhem prací na obecním obchodě. Hotové topení, položeny podlahy, zaomítané, usazená okna, pracuje se na dodělání fasády, schodů, čerpadel.

Dále se dotknul tématu výběru provozovatele obchodu. Bude potřeba stanovit nějaká vhodná kritéria. Vyzval přítomné, aby se zamysleli nad tím, jak budeme požadavky nastavovat. V okolí se v současnosti vyskytují provozovatelé: LUKO, Pekárna Racek, COOP, ENAPO.

Rozpočet na rok 2020 je v přípravě.

K mobilnímu rozhlasu řekl, že pokud někdo bude chtít posílat hlášení formou sms, bude to možné, ale protože je to zpoplatněno, tak pouze na jedno mobilní číslo v rodině. Rada vybrala aplikaci, která možná není úplně špičková, ale snažila se o nejlepší poměr cena – výkon.

Dotaz pan Beneš: „Na e-mailu bude hlášení chodit dále?“ Starosta odpověděl kladně.

Bylo upozorněno na místa, kde problikává nebo nesvítí světlo. Starosta si konkrétní místa zapsal.

Rozsvícení Vánočního stromu proběhne 2. prosince.

Dotaz pan Beneš: „Byly při výběru obálky na knihu o Žalkovicích zohledněny preference zastupitelů zasláné elektronicky?“ Odpověď – ano, radní rozhodovali mezi obálkami, které získaly nejvíce hlasů z elektronického hlasování.

Dotaz pan Ing. Bajgar M. – „Co je to za barvu na obchodě?“ Starosta odpověděl, že MOKKA.

Starosta vyzval všechny přítomné, pokud mají co, aby přispěli do zpravodaje.

Výhledový plán kulturních akcí 2020

28.12.	Turnaj ve stolním tenisu		
11.1.	Volejbalový turnaj	18.1.	Hasičský ples
1.2.	Šibřinky	8.2.	Dětské šibřinky
22.2.	Vodění medvěda a pochováání basy		
květen	zájezd senioři		

U všech uvedených a dalších připravovaných akcí budou termíny včas oznámeny jak na internetových stránkách obce, tak obecním rozhlasem.

Vánoční zvyky a tradice

1. Lití oliva

Lití oliva patří ke staročeským zvykům, který je stále velice oblíbený. Je sice trochu náročnější na přípravu, ale stojí to za to. Lití oliva spočívá v tom, že se nad plamenem roztaví kousek oliva a ten se následně vylíje do nádoby s vodou. Podle ztuhlého tvaru poté přítomní usuzují, co dotyčného člověka čeká.

2. Pouštění skořápkových lodiček

Dalším hezkým zvykem je pouštění lodiček z ořechových skořápek. Lodička vznikne rozpulením vlašského ořechu, jehož skořápka se vyprázdní a pomocí trošky roztaveného vosku se do ní připevní malinká svíčka. Ořechové lodičky se zapálenou svíčkou se následně vypustí do nějaké větší nádoby s vodou. Jejich plavba naznačuje životní dráhu toho, kdo lodičku pustil. Pokud svíčka vydrží dlouho svítit, čeká dotyčného dlouhý a šťastný život. Když se lodička drží u břehu, její majitel zůstane doma. Jestliže vyplave na volnou vodu, vydá se na cesty.

3. Házení střevíce

Oblíbeným zvykem je také házení střevíce. Svobodné dívky se na Štědrý den můžou zeptat osudu, jestli je v následujícím roce čeká svatba. Dívka hodí střevíc přes hlavu, a pokud dopadne patou ke dveřím, zůstane doma, jestliže špička míří směrem ven, čeká na dívku láska, svatba a odchod od rodičů.

4. Rozkvetlá Barborka

Zejména mezi svobodnými dívkami je rozšířený zvyk, že si mladá dívka na svátek svaté Barbory utrhne větvičku např. z třešně, a pokud jí větvička do Štědrého dne rozkvetne, do roka se vdá. Větvičku si však může utrhnout kdokoli. Když rozkvetne, je nádhernou vánoční dekorací.

5. Krájení jablíčka

I v dnešní době je stále velmi rozšířená a oblíbená rozkrajování jablíček. Po štedrovečerní večeři si každý může rozkrojit jablíčko. Kdo najde pětícípou hvězdičku ze zdravých jader, toho v následujícím roce čeká štěstí. Je-li jádřinec červivý, může přijít nemoc. A jsou-li jádérka ve tvaru křížku, může se stát nejhorší.

6. Půst

Známou vánoční tradicí je také štedrovečerní půst. Za starých časů se vánoční půst dodržoval během celého adventu, nyní jej spousta lidí praktikuje alespoň na Štědrý den. Ovšem v každé rodině je to jiné. Někde opravdu celý den nic nejí, jinde si dají alespoň snídani v podobě vánočky, další mají oběd například v podobě zelné polévky. Často dodržují půst hlavně děti, protože je jim slibováno, že pokud vydrží celý den nejíst, uvidí zlaté prasátko. Ale jedno mají všichni společné, celý den se čeká, až vyjde první hvězda a začne kouzelná štedrovečerní hostina, kdy se všichni dosyta nají.

Při štedrovečerní večeři je také zvykem, že se pod talířky vkládají rybí šupinky, které si potom dá každý do své peněženky a zajistí si tak dostatek financí po celý příští rok. Tradic je opravdu mnoho a každá rodina má své oblíbené.

Vánoční slovo

V dnešní době žijeme poněkud uspěchaný život, proto je velmi důležité se malinko pozastavit. Takovým malým pozastavením jsou pro nás Vánoce, během nichž jsme si bližší než kdy jindy a snažíme se zapomenout na vše špatné. V upřímném lidském porozumění a lidském dotyku je velké tajemství a bohatství života. Tak by to mělo být nejen během Vánoc, ale i v běžném každodenním životě. O vánocích se v nás probouzejí ty nejkrásnější pocity, vzpomínáme také na své blízké, kteří jsou daleko a také vzpomínáme i na ty, kteří už bohužel nejsou mezi námi, ale stále žijí v našich srdcích a vzpomínkách.

Zahodit hněv, závist, faleš a hledat v sobě dobrého člověka, to je pradávne a věčné poselství Vánoc. Je to výzva, abychom se k sobě chovali lépe. Ne množství dáreků, ani jejich cena, ale láska, porozumění a spravedlnost je v našem životě světlem, které nám ukazuje tu správnou cestu. A pokud se nám to podaří, dospějeme na sebevědomou občanskou pospolitost, která je zárukou zdravého, kulturního, společenského, duchovního, sociálního i ekonomického rozvoje. K našim Vánocům patří i dodržování zvyků našich předků, jelikož bez tradic nejsou Vánoce těmi pravými, přenášejí se z generace na generaci. Na zářící stromeček, štedrovečerní večeři a okamžiky kouzelných pocitů, které nelze ničím nahradit, se těšíme asi všichni. Nejvíce děti, pro které má vánoční čas zvláštní kouzlo. Je to čas očekávání, čas pohádek, blízkost rodičů, dobrot a dáreků. Darujme jim však hlavně lásku a pocit domova. Neboť člověk nepotřebuje k životu jen nejnovější vymoženky vědy, technického pokroku či virtuální svět, ale ukazuje se, že nejvíce potřebuje právě tu lásku a pochopení. Důležitý je pocit, mít v blízkosti sebe člověka, který vám rozumí, a ví jak vám v těžších chvílích pomoci. Upřímné rozhovory, plné pochopení, radosti a potěšení z přítomnosti nejbližších zanechávají stopy v člověku na celý život.

*Klidné a příjemné prožití svátků vánočních
a v novém roce 2020 hodně zdraví a spokojenosti
Vám přeje
Zastupitelstvo obce Žalkovice a redakční rada*

Vánoční bohoslužby v kostele sv. Mikuláše v Žalkovicích

Úterý 24. 12. Štědrý den 23:00 hodin
Středa 25. 12. Hod Boží vánoční 11:00 hodin
Čtvrtek 26. 12. Svátek sv. rodiny 11:00 hodin

Úterý 31. 12. Silvestr mše není
Středa 1. 1. Matky Boží P. Marie, Nový občanský rok 11:00 hodin

Revoluční rok 1989 očima kronikáře obce

(zapsáno A. Pátíkem v r. 1996 do Pamětní knihy obce Žalkovice)

Politická situace od r. 1989

Komunistický režim východního bloku začal být již počátkem 80. let nestabilní a to v první fázi po hospodářské a ekonomické stránce. Gradace tohoto stavu se podstatně zvýšila po smrti generálního tajemníka Ústředního výboru Komunistické strany Sovětského svazu Leonida Brežněva. V této době již byla jasná i politická nestabilita a satelitní státy znovu začaly odmítat poslušnost.

Po smrti Brežněva byli zvoleni do funkce generálního tajemníka nejprve Černěnko a po něm Andropov. Ti ovšem svým zvolením v podstatě nic neovlivnili, protože v krátkém, několikaměsíčním sledu zemřeli.

Po nich byl do čela ÚV KSSS zvolen (asi v r. 1986 – Brežněv zemřel asi v r. 1984) Michail Gorbačov. Gorbačov se snažil hospodářsky a ekonomicky „umírající“ totalitní a diktátorský režim změnit ve fungující, snad tržní socialismus a to zejména tzv. „perestrojkou“.

Tuto situaci velmi vhodně vystihl tehdejší americký prezident Ronald Reagan a jsem přesvědčen, že nejen vystihl, ale delší dobu připravoval, že nejen Sovětský svaz, ale i ostatní satelitní státy, které byly od r. 1948 (od druhé světové války) „řízeny Moskvou“, se hlásily o svou politickou samostatnost a o svou demokracii. Jednalo se zejména o státy „východního bloku“ – Východní Německo (NDR), Polsko, Československo, Maďarsko, Rumunsko, Bulharsko a dále státy, které byly do této doby součástí Sovětského svazu (Pobaltské republiky, Ukrajina, zakavkazské republiky, středoasijské republiky, Rusko). Ve všech těchto státech se hospodářská a ekonomická situace neustále zhoršovala. Byl stále větší problém se zajišťováním základních potřeb občanů, zajišťování dostatku potravin, ovoce, průmyslového zboží atd.

Prakticky se nedalo nic koupit, všechno se muselo vystát ve frontách.

Ekonomický a technický rozdíl mezi vyspělými západními státy a státy tzv. „východního bloku“ se neustále prohluboval a i prostý občan naší země nabýval dojem, že časem bude i Československo patřit mezi zaostálé země.

Tyto politické změny v Sovětském svazu pod vedením Gorbačova nezůstaly ani v Československu bez odezvy.

Demonstrace v Praze

Prvním otevřeným impulzem byla povolená demonstrace studentů 17. listopadu 1989 v Praze, která byla podnětem pro vystoupení studentů, herců a demokraticky smýšlejících lidí proti totalitnímu, neostalinským metodám našeho politického vedení v systému „reálného“, tudíž dogmatického socialismu. Tato demonstrace, byť úředně povolena, byla nakonec na Národní třídě policií tvrdě potlačena.

Tato vlna protestů a praktická vzpoura proti komunistickému režimu se rychle jako lavina rozšířila po celém Československu.

Generální stávka v Kroměříži

Ani v našem kroměřížském okrese nezůstaly tyto události opožděny za ostatními. Myšlenky otevřených dialogů mezi studentskou mládeží a demokraticky smýšlejícími lidmi nacházela stále větší pochopení. Nová angažovanost vyvrcholila v generální stávku v Kroměříži, kde cca 15 tisíc občanů zaplnilo

hlavní kroměřížské náměstí. Generální stávka se uskutečnila 27. listopadu 1989.

V této době vzniklo v Kroměříži Občanské fórum, které v rámci dialogu se státními a stranickými orgány (myšleno KSČ) využívalo k upřesnění a hraní stanovisek občanů k jejich politické diferenciaci. Tato politická činnost Občanského fóra se rychle rozšiřovala na všechna města, městečka a obce kroměřížského okresu.

Občanské fórum v Žalkovicích

V naší obci zahájilo aktivní činnost Občanské fórum v 1 polovině měsíce prosince 1989. Mezi aktivní mluvčí Občanského fóra v Žalkovicích patřili Milan Brađa, Stanislav Horák, Zdeněk Hlobil, Lubomír Dohnal, Radek Pala, Zdeněk Bajgar.

Občanské fórum vedlo dialog od svého vzniku zejména s radou Místního národního výboru, který byl zaměřován na stávající situaci v obci, obnovení Základní devítileté školy v Žalkovicích atd.

Dne 8. ledna 1990 byla na jednání rady Místního národního výboru za účasti mluvčích Občanského fóra Radka Paly a Stanislava Horáka ml. doporučeno všemi členy rady (Jiří Koryčan, Alois Pátík, Antonín Možíš, Jana Neradilová), aby stávající rada MNV pracovala až do termínu demokratických voleb.

Rezignace poslanců MNV

Předseda MNV trval na svém uvolnění k 22. lednu 1990. Nakonec funkci předsedy vykonával až do 31. března 1990, kdy na svou funkci rezignoval včetně několika dalších poslanců.

Kooptace nových poslanců

Před touto rezignací poslanců rada projednala návrhy na kooptaci nových poslanců:

Za Čs. stranu lidovou byli navrženi Jaroslav Ostrčil a p. Marta Černínová.

Za Občanské fórum Radek Pala, Stanislav Horák, Zdeněk Hlobil, Lubomír Dohnal, Milan Brađa a Zdeněk Bajgar.

Do funkce předsedy MNV byl zvolen dne 31. března 1990 Radomír Pala, do funkce tajemnice Marta Černínová. Za členy rady MNV byli zvoleni: Taňa Šimíková, Antonín Možíš, Stanislav Horák, Jiří Koryčan, Vojtěch Ženčák.

Volby do obecního zastupitelstva

Dne 24. listopadu 1990 proběhly v Žalkovicích volby do obecního zastupitelstva, které byly organizovány podle zákona České národní rady č. 368/90 Šbíry. Kandidovalo celkem 22 kandidátů a to za Československou stranu lidovou 7 a za Občanské fórum – 15 -.

Československá strana lidová

1) Václavka Hložková, zdravotní sestra	26 let
2) Ing. Drahomír Hanák, technik-bezp.	27 let
3) Josef Pátík, elektromechanik-bezp.	40 let
4) Vladimír Hlobil, zahradník-bezp.	51 let
5) Miroslav Němec, opravář-bezp.	34 let
6) Jaroslav Daněk, elektromechanik-bezp.	53 let
7) Vladimír Hanák, dělník-bezp.	33 let

Občanské fórum

1) Milan Brađa, podplukovník v.v.	63 let
2) Radomír Pala, dělník	37 let
3) Stanislav Horák, odb. referent	34 let
4) Ing. Vojtěch Ženčák, technik	33 let
5) Zdeněk Hlobil, výpravčí	35 let

6) Ing. Zdeněk Bajgar, státní zam.	33 let
7) MUDr. Rudolf Černín, lékař	40 let
8) Lubomír Dohnal, dělník	39 let
9) Ludmila Uhírková, ekonom	43 let
10) Frant. Otáhal, řidič	37 let
11) Ludmila Hanáková, účetní	32 let
12) Božena Brhelová, zootechnička	43 let
13) Bohuslav Otáhalík, dělík	26 let
14) Dana Kopčilová, ved. prodejny	32 let
15) Jindřich Svozil, dělník	28 let

Z tohoto počtu navržených kandidátů bylo zvoleno 15 poslanců do Obecního zastupitelstva, a to:

Ing. Zdeněk Bajgar za OF, Božena Brhelová za OF, MUDr. Rudolf Černín za OF, ing. Drahomír Hanák za ČSL, Ludmila Hanáková za OF, Vladimír Hanák za ČSL, Vladimír Hlobil za ČSL, Zdeněk Hlobil za OF, Václavka Hložková za ČSL, Stanislav Horák za OF, Bohuslav

Otáhalík za OF, Radomír Pala za OF, Josef Pátík za ČSL, Ludmila Uhírková za OF, ing. Vojtěch Ženčák za OF.

V obci bylo v seznamu voličů zapsáno celkem 380, voleb se zúčastnilo 341 voličů, tj. 89%.

Politicko-hospodářské změny, které začaly probíhat v r. 1989 a v r. 1990 zasáhly do všech oblastí života našich občanů. Toto se v první fázi projevilo ve velkých a větších městech, kde byly postupně vráceny násilně zabaveny majetky po druhé světové válce (padesátá léta). Byly privatizovány obchody, menší a větší výrobní závody, továrny, zemědělské závody a hospodářství.

K majetku se hlásili praví i nepraví majitelé, příslušníci cizích národností – zejména německých. Mnoho lidí chtělo rychle zbohatnout a mnohým se to podařilo. Ovšem na vesnici zůstalo zase to, o co mnoho lidí nestojí. Tvrdá, namáhavá práce, zejména v zemědělství, kde rovněž došlo k restitucím, vrácení majetku, půdy, hospodářských strojů a objektů.

Soustředění mladých hasičů

Text: **T. Šimíková, L. Svobodová**

Foto: **L. Svobodová**

Na přelomu měsíce července a srpna 46 dětí prožilo krásných 5 dnů s námi - dobrovolnými hasiči ze Žalkovic. V duchu tématu „Hejbní kostrou „si děti vyzkoušely, co všechno musí zvládnout hasiči, zdravotníci a záchranáři. A protože lidé z těchto složek si oblékají své jednotné uniformy, tak i my jsme si vyrobili batikovaná trička s potiskem.

A co nás čekalo dál? Při hrách a soutěžích si děti vyzkoušely uhasit požár, zvládnout překážkovou dráhu, uzlování a mnohé další dovednosti.

Na prostranství u tenisových kurtů jsme pro účastníky soustředění připravili pěnovou „bitvu“ a perfektní vodní skluzavku.

Práci profesionálních hasičů a jejich vybavení nám předvedla zásahová jednotka z Přerova.

Pod vedením členek z Českého červeného kříže ze Žalkovic jsme si prověřili své znalosti ze zdravotvědy a také si vyzkoušeli prakticky masáž srdce, umělé dýchání, první pomoc při zlomeninách a různých dalších poranění.

V týdenním programu nechyběla návštěva koupaliště v Chropyni, zábavného dětského parku v Tošovicích a Dětského světa v Kroměříži.

Děti absolvovaly noční stezku odvahy, a kdo chtěl, mohl pak i přenocovat ve stanech na „Cvrčíně „ nebo v místní sokolovně.

A abychom ty své kostřičky doopravdy rozhýbali, byla na místním fotbalovém hřišti velká sportovní olympiáda.

Pět dnů rychle uběhlo. Bylo nám líto, že soustředění už končí. Zůstaly nám vzpomínky a noví kamarádi. Někteří z nás si uvědomili ještě více důležitost našeho záchranného systému. Věříme, že po těchto zkušenostech rozšíříme řady našich dobrovolných hasičů.

Na závěr patří poděkování všem organizátorům a kuchařinkám, které se o nás vzorně staraly. Dále pak Zlínskému kraji se sídlem ve Zlíně, Obecnímu úřadu Žalkovice, Tělocvičné jednotě Sokol Žalkovice a ČCK Žalkovice, Firmě PROPAG Břest a všem dobrovolníkům z řad rodičů a našich přátel.

Něco málo z kronik

Text: **J. Neradilová**

1872 – 19. března byla dovezena do žalkovického kostela křížová cesta a vysvěcena. Darovala ji bývalá hospodyně brebského p. faráře. Vysvěcení se zúčastnila i dárkyně.

1878 – toho roku zřízeno bylo nádraží říkovské; 28.8. slavnostně otevřeno a některé osobní vlaky počaly zastavovat.

Elektrifikace

1919 – Dne 3. března vybídlo obecní zastupitelstvo Svaz Středomoravských elektráren v Přerově, aby vyslal odborníka, jenž by vysvětlil občanstvu potřebu elektrické sítě. Komisionální jednání o elektrifikaci obce konáno 14. dubna. Dne 10. srpna rozhodnuto ve schůzi obecního zastupitelstva přistoupení za člena JME s potřebnými 28 podíly po 500,- K, celkem 14.000,- K. 25. listopadu usnešeno učiniti výpůjčku těchto 14.000,- K na zakoupení podílů v místní záložně a umořovati ji ročně 700,- K mimo úroky, aby se umořila ve 20 letech.

1920 – 9.1.1920 vyslalo obecní zastupitelstvo 2člennou deputaci k profesoru J. Sumcovi do Brna pro informaci o provedení elektrifikace. Obecní zastupitelstvo přijalo 16. února usnesení místních zájemců o rozvržení nákladů na sekundární síť asi 134.000,- K, zaplatili je podle počtu přihlášených žárovek. Poplatek ten vybírán za 1 žárovku 301,- K. Dne 15. srpna zadáno provedení elektrického vedení v obecních budovách ucházejícím se firmám: Středomoravské elektrárny – obecní hostinec s jatkou za rozpočtu 3.403,- K, firmě Bašus a Kolář v Holešově – obecní obchod 1.528,- K, kostel 3.822,- K, škola a fara 2.720,- K.

1921 – Na žádost faráře Šebestíka Jana, aby obec instalaci elektrického vedení ve faře zaplatila, usneslo se obecní zastupitelstvo 12. března, že obec celý obnos za instalaci a příspěvky na sekundární síť, jenž činil 3.400,- K, zaplatí s podmínkou, že místní farář, pokud tu bude působiti, má za povinnost platiti z této částky úroky a jeho nástupce má nésti celý náklad. Dále usneseno obnos 70.000,- K na uhrazení elektrického zařízení v obecních budovách potřebný, uhraditi obecními přírážkami r. 1921. Celkový náklad obce činil 64.390,- K, z toho příspěvek na sekundární síť 36.302,- K. V dubnu odstraněny petrolejové svítilny na návsi. Aby se ušetřilo na paušálu pro osvětlení obce, vyměněno všech 16. 50 svíčkových žárovek za 25 svíčkové. To se stalo v červenci, paušál činil pak na rok 2.000,- K. Rozsvěcování jednotlivých žárovek měl na starosti ponocný.

1922 – Dne 24. června po přednášce v obci usnešeno přistoupení za člena Ochraného svazu elektrárenského s členským podílem 500,- K. Svaz tento zřízen za účelem podpory venkovských odběratelů proudu.

1923 – 31.12. usnešeno, že každý nově se propukující odběratel proudu zaplatí za každou žárovku 150,- K, dřívější odběratel 130,- K. Pro motorové připojování usnešeno ponechatí úplnou volnost a dřívějším připojům vráceno budiž 400,- K z obecní poklady do 31.12. 1924, pro niž se v náhradu užije poplatků za připojování žárovek a bude se nadále vybírat z každé kilobytové hodiny motorové dávky 30 h.

Dne 11. června zamítnuta žádost SME o záruku na výpůjčku 97.000,- K a 26. srpna za přítomnosti SME tří zástupců povoleno poskytnouti záruku na 124.000,- K, což však neprovedeno.

1924 – K přípisu mor. zem. výboru ze 4. října udělilo obec. zastup. SME právo používatí bezplatně obecních nemovitostí, pokud jsou v majetku nebo správě obce a veřejného statku za účelem rozvodu elektrického proudu na dobu trvání společnosti.

1925 – Centrální vypínač zřízen na jednotné rozsvěcování návse č. 97 nákladem 4.700,- K.

1935 – Zastupitelstvo obce usneslo rozšířiti elektrickou síť na útraty obce do nové ulice. Přípojky na ní obstará si každý jednotlivec sám na své útraty. Dále bylo usnešeno aby částkou 4.800,- Kč jež obec má jako hotové výdajné jmění, získaná při zavádění osvětlovacích těles u jednotlivců, proplatily se dosud nezaplacené podíly elektrárenské.

1939 – V celé obci provedeno osvětlení, napětí 220 V.

Akademie 3. Věku

Text: **Mgr. J. Kutá**

Ani se to nezdá, ale už jsme ukončili další rok naší „Akademie“ a s radostí musím napsat, že se už nevejdeme do knihovny, která slouží jako náhradní prostor místo společenské místnosti v bytovém domě č. 16. Tam jsme se scházeli předtím, než začal padat obchod a bylo nutné tuto situaci řešit. Však sami víte.

V průběhu těch čtyř let nás postupně přibýlo a doufám, že tomu tak bude i nadále. S prostorem si poradíme.

Letošní cyklus měl 6 přednášek. První byla o Albánii a sousedních zemích s panem Vladislavem Jeřábkem, druhá o krásách Norska s panem Kašíkem, třetí byla na téma „Senioři v dopravě“ se Zdeňkem Pátíkem, čtvrtá s panem Josefem Netopilem o životě v obci v dobách dřívějších, pátá cestopisná Argentina, Chile s panem Jarošem a šestá s Václavou Navrátilovou na téma „Selská jízda na Moravě“.

V letošním roce jsme také podnikli zájezd do sklárny a muzea v Karolince, který byl spojen s návštěvou Hrachovce a zámku Lešná.

Acoplujeme dál? Téma je hodně. A jak je vidět, účastníkům vyhovují i debaty. Poslední setkání v „Akademii“ bylo trochu jiné, než jsme zvyklí, s přednáškou pana Netopila probíhala i debata. Určitě v ní budeme pokračovat. V dohledné době bude dokončena kniha o Žalkovicích a rádi bychom, myslím nyní obec, uspořádali pro občany besedy k jednotlivým tématům knihy, přímo s autory. Vzpomínáte si na první přednášku „Šmejdi, jak na ně?“. Plánujeme přednášku na stejné téma s novým obsahem, ono o šmejděch se dá přednášet pořád. Určitě se poohlédneme i po jiných zajímavých tématech. Je na co se těšit. Iniciativa v podobě návrhů témat a lektorů je samozřejmě vítána od kohokoliv.

„Akademie 3. věku“ se postupně stala společenským setkáním lidí nejen v důchodovém věku. A to je smyslem. Přijďte i vy, kteří jste to ještě nestihli!

Anna Netrebko v Praze

Text: **J. Neradilová, E. Horáková**

Foto: **program, internet**

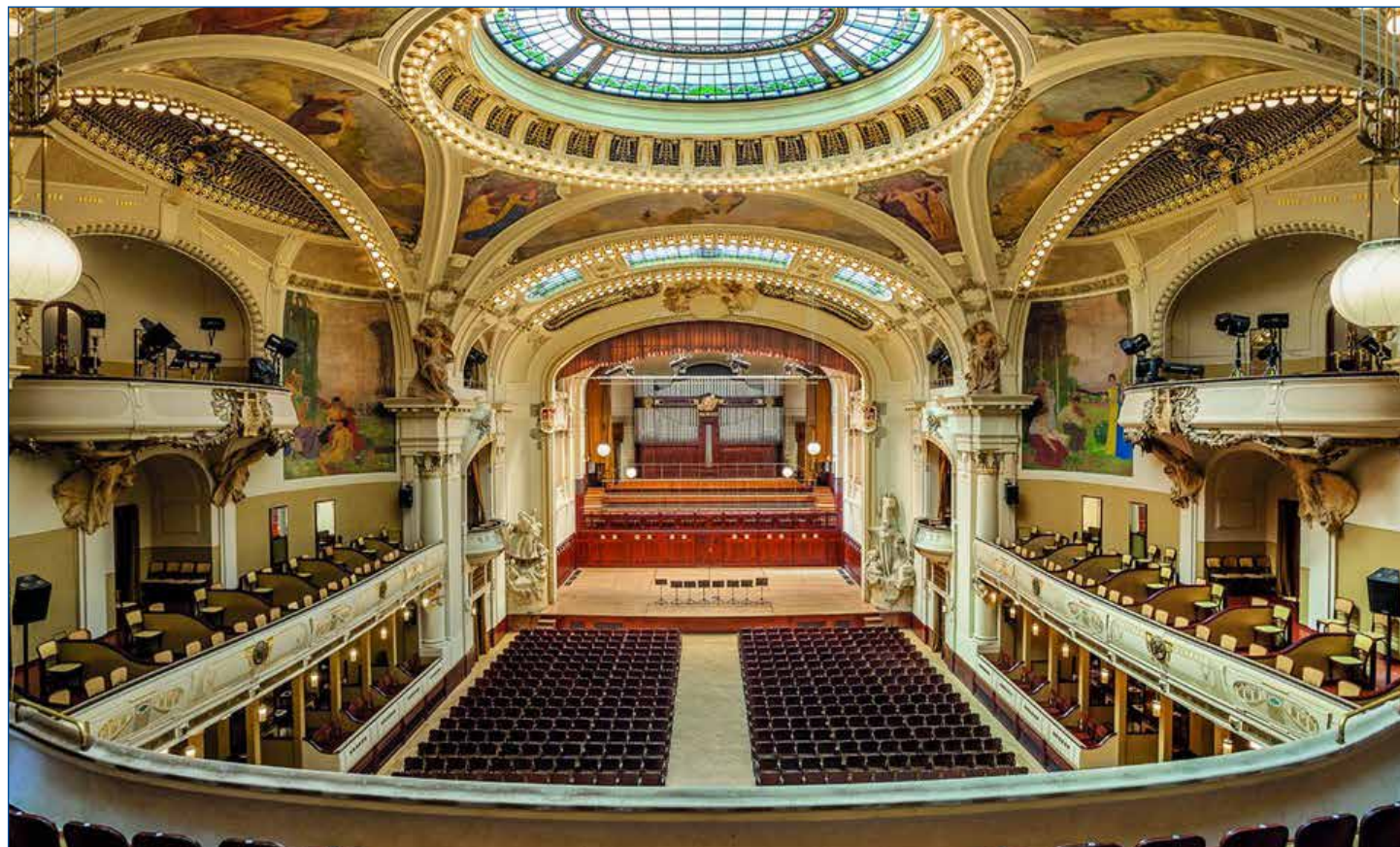
Milí čtenáři! Nedalo nám to, abychom se s vámi nepodělili o jedinečný kulturní zážitek. Protože máme rády operu, byly jsme mile překvapeny, že Prahu navštíví jedna z nejlepších operních sopranistek Anna Netrebko. A tak jsme se rozhodly, že na tomto koncertě nesmíme chybět.

Anna Netrebko je fascinující divou, která změnila představu o operním umění. Podařilo se jí zvýšit popularitu tohoto žánru do nebývalých výšin a zasáhnout srdce každého diváka. Svými posluchači je milována, a mezi její oficiální tituly také patří Laureát Státní ceny Ruské federace a národní umělkyně Ruské federace. Její unikátní hlas, osobní kouzlo a poutavé herecké schopnosti vždy zanechávají nezapomenutelný dojem. V roce 2018 v rámci Mezinárodní hudební ceny v oblasti klasického umění Anna obdržela ocenění „Světová hvězda“.

Spolu s Annou vystoupil v áriích Giuseppe Verdiho i její manžel, tenorista Yusif Eyvazov. Tuto dvojici ještě doplnil barytonista Christopher Maltman, který je pravidelným hostem v londýnské Wigmore Hall.

Vystoupení se konalo ve Smetanově síni Obecního domu. Smetanova síň je koncertním sálem pro 1200 posluchačů, ve kterém účinkovala nejvýznamnější světová hudební tělesa a interpreti. Je tady pravidelně zahajován a zakončován hudební festival Pražské jaro.

A naše zážitky z koncertu? Bylo to výjimečné! Anna Netrebko je žena, které osud nadělil vrchovatě – krásný hlas, krásný vzhled a milý přístup ke svému publiku. Byl to zážitek na celý život!

Smetanova síň Obecního domu v Praze

Společenská rubrika

Jubilanti 2. pololetí roku 2019, kteří oslavili významné životní výročí:

50 let – Vybíral Josef, Mrázek Jiří, Netopil Jiří, Franěk Jan, Pobial Jaroslav, Landsmanová Radmila, Netopilová Milena

60 let – Havlasová Bronislava, Netopilová Libuše, Kopčilová Dana, Bajgarová Lenka

70 let – Pospíšil Vladimír, Venená Agáta, Zelinková Karla

80 let – Číhal František

92 let – Černínová Marta

93 let – Vodičková Marie

94 let – Hanák Josef

Jubilantům blahopřejeme a přejeme pevné zdraví.

Narozené děti

Bartoň Jan

Otáhalíková Izabela

Bajgar Mikuláš

Pěcha Tomáš

Gajdušková Anna

Chalupa Matěj

Kubišová Ela

Králík Adam

Manželství uzavřeli

Nikola a Aleš Kikovi

Zlaté svatby

Bohuslava a Antonín Možíšovi

Anna a Stanislav Pluhaříkovi

Marie a Jaroslav Bajgarovi

Úmrtí

Páníková Bronislava (80 let)

Fotografie a údaje ve Společenské rubrice jsou zveřejněny ze souhlasem prezentovaných občanů, zákonných zástupců a rodinných příslušníků dle zákona 101/2000 Sb. resp. GDPR tak zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

Vítání občánků do života v obci

Text: **J. Štěpjaková**

Foto: **J. Pala**

V naší obci jako každoročně, tak i letos jsme přivítali nové občánky mezi občany Žalkovic.

Slavnostní obřad se konal v místní sokolovně a v kulturním programu vystoupily i děti z mateřské školky a děti v hanáckých krojích.

Na závěr proběhl slavnostní přípitek, kdy pan starosta popřál dětem hodně zdraví a rodičům spoustu radosti ze svých dětí.

Anna Burešová

Jan Bartoň

Ela Kubišová

Daniel Kotas

Viktorie Palová

Anna Gajdůšková

Dita a Nela Netopilovy

Tomáš Pěcha

Adam Králík

Mikuláš Bajgar

Žalkovický bazárek

Text a foto: **M. Horká**

Tělocvičná jednota Sokol Žalkovice zorganizovala předposlední zářijový víkend bazárek dětského oblečení, obuvi, hraček a sportovních potřeb v místní sokolovně. V pátek 20.9., kdy byl příjem do komise, věci od celkem 27 prodávajících maminek zaplnily celý sál. V sobotu proběhl samotný prodej a v odpoledních hodinách už zbývalo „jen“ neprodané oděvy, botičky a ostatní uklidit, předat i s tržbou maminkám a pozvat všechny na další ročník, který plánujeme na jaře 2020. Protože byly ohlasy z obou stran jen pozitivní, věříme, že jarní bazárek bude o to úspěšnější. Závěrem bychom rádi poděkovali všem, kteří věnovali většinu svého víkendu organizaci této akce, a současně bychom si dovolili pozvat i ostatní maminky, tetičky, babičky do našich řad.

Čipování psů

Zdroj: **Internet**

O co tedy vlastně jde? Ve stručnosti se jedná o pasivní mikročip, tedy malý elektronický čip, který slouží podobně jako občanský průkaz u lidí. Obsahuje jedinečný kód, který patří jen Vašemu pejskovi a pomáhá při identifikaci. A nemusíte mít obavy – data z čipu mohou být přečtena pouze speciálním skenerem, a to na velice krátkou vzdálenost.

FUNKCE ČIPU PRO PSY

Funkce čipu je prostá: usnadňuje identifikaci Vašeho pejska, a umožňuje dohledat majitele. Což je významné zvláště pokud se vás miláček nešťastnou náhodou ztratí, anebo při cestování se psem do zahraničí – v současnosti je ve většině států EU čipování psů již povinné. A jelikož se k nim ČR připojí již roku 2020, je dobrý nápad Vašeho pejska nechat očipovat už dnes. Avšak je nutno nezapomenout kód čipu registrovat s Vašimi osobními údaji, a také zajistit, aby údaje byly vždy aktuální.

I když to může znít nepříjemně, jedná se o velice nepatrnou proceduru, která Vám i Vašemu pejskovi usnadní život a Vašemu miláčkově zajistí bezpečí. Samotná aplikace zabere jen několik vteřin při návštěvě veterináře, a nemusíte mít strach z žádného pokročilého zákroku: mikročip je vážně mikro, má velikost jen zrnka rýže! Vašemu pejskovi bude jednorázově nastřelen pod kůži, většinou v oblasti krku. Samozřejmě, jedná se o tenkou jehlu, a tudíž to nemusí pejskovi být zrovna příjemné. Avšak po několika okamžicích je po všem, a spousta psích pacientů si zákroku ani nevšimne!

KDY TEDY NECHAT PEJSKA OČIPOVAT?

Svého miláčka můžete nechat očipovat kdykoliv, ale čipování je doporučováno provádět u mladých štěňátek, stáří okolo 8 týdnů. Stačí se dostavit k veterináři. Cena zákroku i čipu, který má životnost 25 let, se pohybuje okolo 500kč, avšak je nutné nezapomenout také na registraci! Čip je vám málo platný při ztrátě psa, pokud není pejsek registrovaný v databázi. Tento krok je naštěstí jednoduchý a v ceně čipu samotného

Povinné „čipování“ psů!

Od 1. 1. 2020 bude povinné očkování psa proti vzteklině platné pouze v případě, že je pes označený mikročipem

Číslo mikročipu musí být zaznamenáno v dokladu o očkování psa (pas, očkovací průkaz)

Štěňata musí být označena mikročipem nejpozději v době prvního očkování proti vzteklině

Mikročipem nemusí být označeni psi s jasně čitelným tetováním provedeným před 3. 7. 2011

Po stopách... (10. díl) – Řemeslníci ze Žalkovic

Text: **Ing. T. Hýbner**

Foto: **archív Zpravodaje**

Jednou z charakteristických vlastností racionálního a ekonomicky uvažujícího člověka je snaha a posléze také schopnost uspokojovat své základní potřeby. Ať už jde o potřebu zajištění dostatku obživy, ošacení či důstojného a bezpečného bydlení, společným jmenovatelem těchto základních potřeb je nutnost existence prostředků k jejich obstarávání a tedy uspokojování. Pokud se myšlenkově vrátíme zpět ke kořenům lidské civilizace do dob před mnoha tisíci let, nalezneme pouze jediný funkční prostředek, díky kterému tehdejší lidé mohli své potřeby uspokojovat. Tím byl sběr a lov, tedy pasivní využívání zdrojů, které okolní příroda nabízela a kterých byl v tehdejších dobách relativní dostatek. Lidská rasa však neustrnula v prvobytně pospolné společnosti, ale naopak se vydala na dlouhou cestu rozvoje ve všech svých aspektech. Tento rozvoj se samozřejmě nemohl netýkat také způsobu obstarávání prostředků k uspokojování svých základních potřeb. Naopak, vzájemný vztah příčiny a následku je zde obrácený, neboť to byla právě snaha uspokojit své potřeby, která vedla a dodnes vede k modernizaci a pokračujícímu rozvoji civilizace. Zásadním momentem je v tomto smyslu přechod ze zmíněného pasivního využívání zdrojů, tedy lovu a sběru, k aktivnímu hospodaření a vytváření zdrojů nových. K takovým činnostem se postupným vývojem začal řadit obchod, a to ve všech svých formách od naturální směny až ke všeobecně přijímaným platidlům, dále zemědělství, veškerá výroba a naposledy také služby, které mají v dnešní době značnou převahu ve všech vyspělých ekonomikách západoevropského typu. Zaměříme se nyní na třetí bod z uvedeného výčtu, tedy na výrobu. Průmyslová výroba, jak ji známe dnes, se začala rozvíjet na přelomu 18. a 19. století, tedy v období, které je ve všech dějepisných publikacích všeobecně označováno jako průmyslová revoluce. To ovšem neznamená, že by výrobci čehokoli neexistovali už dávno předtím. Už v období antiky a následně i středověku žila celá řada lidí, kteří si svou manuální zručností byli schopni zajistit dostatek prostředků k uspokojení svých potřeb. Jediný rozdíl je v tom, že v těchto dobách, kdy neexistovalo slovo průmysl, se tyto činnosti nazývaly řemeslem a tito lidé řemeslníky.

O významu a historii řemeslné činnosti, která se zejména ve středověku sdružovala do tzv. cechů, tedy skupin řemeslníků zabývajících se stejným odvětvím výroby, hovoří také Ottův slovník naučný z roku 1892:

„Cech býval privilegovaná korporace živnostníků všelikterakých. Jméno pochází od onoho znamení čili cejchu (signum), jímž se jeden spolek cechovnílišil od druhého. Znamení to bylo na praporci, na svíčkách, na pečeti. Jakkoli již v antickém Římě postřehujeme živnostenská sdružení (collegia) správy a zvyky všelijakými, přece klásti jest vznik cechů jakožto privilegovaných korporací do středověku, a to do té doby teprve, kdy vznikala města a v nich svobodné řemeslnictvo.“

Navážme tedy nyní na předchozí vydání Zpravodaje a pokračujme ve výčtu ekonomicky činných živnostníků, kteří v naší obci působili na konci 19. a především v první polovině 20. století. Po prodejích a obchodnících, kteří byli popisováni

minule, zaměříme v dalším pokračování pravidelně nepravidelné rubriky Po stopách svou pozornost právě na činnost řemeslnou.

Citovaný výňatek z Ottova slovníku naučného přisuzuje vznik a rozvoj řemesel městům, která právě v období středověku získávala na významu a která se stávala stále důležitějšími centry vzdělanosti, kultury, ale i obchodu a řemesel, ať už v podobě jednotlivců či zmiňovaných sdružení, tedy cechů. S tímto výkladem však nelze zcela jednoznačně souhlasit. Ačkoli města obydlená velkým počtem lidí měla a mají daleko intenzivnější potřeby, čímž nabízejí mnohem větší šanci na obživu či úspěch v tom kterém řemeslném oboru, vesnice a malá sídla rozhodně nejsou v této oblasti žádnými podřadnými hráči. Co do typu oborů sice odlišná, ale co do důležitosti naprosto srovnatelná řemeslná struktura se od nepaměti rozvíjela právě i ve venkovských sídlech s řádově nižším počtem obyvatel a menším administrativním významem. Důkazem toho budiž i výčet řemeslníků působících v malé obci Žalkovice.

Jistě nepřekvapí, že malá zemědělsky zaměřená obec rozprostřená v oblasti úrodné Hané měla mezi svými obyvateli nejednoho řemeslníka věnujícího se činnosti spojené právě se zemědělstvím. Prvním jménem, které do tohoto výčtu patří, je Štěpán Kopřiva, který se do Žalkovic přistěhoval z obce Těšnovice a svou dílnu v naší obci provozoval nejdříve v čísle popisném 19, následně pak ve vlastním domku postaveném v okrajové části obce u řeky Moštěnky. Štěpán Kopřiva se věnoval dřevovýrobě, zejména pak kolářství, tedy výrobě loukoťových kol pro povozy tažené koňmi. Krom této činnosti však pro své spoluobčany vyráběl také dřevěné násady a rukojeti pro veškeré zemědělské ruční náčiní, oje a další výrobky.

Druhým odvětvím řemeslné činnosti, kterou se ve sledované době zabývali v Žalkovicích hned dva občané, bylo kovářství. Také tato činnost je neodmyslitelně spjata se zemědělskou oblastí, neboť při obdělávání půdy byla a stále je využívána řada nejrůznějších kovových nástrojů, které nelze nahradit jinými materiály. Prvním z kovářů byl František Otáhal, který se do Žalkovic přišel z Horní Moštěnice a svou živnost provozoval v čísle popisném 98. Hlavním zdrojem obživy pro něj bylo kování koní, které v tehdejší době vlastnil ne jeden žalkovický občan, samozřejmě byl ale schopen také kout kosy a srpy či vyrábět pluhové sloužící k orbě přilehlých polností. Druhým žalkovickým kovářem pak byl František Pala, který se krom samotného označení „kovář“ mohl také pyšnit titulem „zkoušený podkovář“, což by v jazyce dnešního světa znamenalo vlastnictví atestu či certifikace na kování koní vydávané armádní autoritou. Vlastník takového atestu byl tedy oprávněn pracovat i s koňmi patřícími do výbavy profesionálního vojska.

Poslední řemeslnou činností, která obrazně řečeno předchází zemědělské výrobě či k ní vytváří předpoklady, a která byla zastoupena také v naší obci, je činnost strojnická a opravářská.

Zemědělství je totiž provozováno nejen za pomoci ručního nářadí, ale také, a to zejména v moderní době navazující na průmyslovou revoluci a objevení parního stroje a motorového pohonu, v hojné míře využívá strojních zařízení sloužících k ulehčení a automatizaci určitých procesů dříve vykonávaných pouze za pomoci vlastní či zvířecí síly. Jedním ze zástupců tohoto typu činnosti byl Ludvík Daněk, který se zabýval jednak opravami veškerých tehdy používaných zemědělských strojů, vedle toho ale také výrobou vybraných komponent s těmito stroji souvisejících. Základním kamenem automatizace zemědělské výroby a zejména práce se sklizní byla v této době bez pochyby stabilní mlátička obilí, která již v průběhu 19. století postupně nahrazovala ruční mlácení za pomoci cepů. Tento naftovým motorem poháněný stroj, který je v současnosti nedílnou součástí kombajnů, tedy sklízecích mlátiček, byl v hojném počtu zastoupen také v rodině Daňkových. Dle pamětníků disponoval pan Ludvík Daněk v době největšího rozkvětu svého řemesla až 10 takovými mlátičkami, které si dokázal nejen opravit a seřadit, ale které také používal k pronájmu těm zemědělcům, do jejichž majetku mlátička nepatřila a kteří tak neměli jinou možnost, jak od sebe oddělit zrna a plevy. Dalším zástupcem tohoto technického odvětví v Žalkovicích pak byl Alois Chadim, jehož profesí a obživou se stalo strojní zámečnictví, které provozoval ve své moderní dílně vybavené mimo jiné kovadlinou i soustruhem. Není bez zajímavosti, že i v naší obci se tato řemesla protnula. Alois Chadim totiž vykonával své řemeslo nejen ve své dílně, ale svého času působil i jako mistr právě u Ludvíka Daňka.

Strojnická dílna Ludvíka Daňka

Řemeslná činnost se samozřejmě nenachází pouze „před“ zemědělskou výrobou, kde vytváří předpoklady pro její větší efektivitu. Naopak, setkáváme se s ní i v dalších částech tohoto ekonomického řetězce, kde na zemědělství navazuje a dále zpracovává to, co zemědělství přináší. Pochopitelně je zde řeč o tom, co dnes označujeme jako zpracovatelský průmysl, tedy práce s plody všech odnoží rostlinné a živočišné výroby. Na otevřeném prostranství vpravo od sokolovny kdysi stával dům obývaný Josefem Šenkyříkem, prvním z výčtu řemeslníků věnujícím se tomuto oboru. Josef Šenkyřík byl takzvaným kašníkem, tedy člověkem zpracovávajícím sklizené proso. Ve svém domě měl za tímto účelem umístěn žentour, což bylo jednoduché zařízení sloužící k převedení zvířecí (nejčastěji koňské) síly na točivý moment. Ten pak uváděl do pohybu další, loupací část celého soustrojí, která zabezpečovala vlastní zpracování (loupání) prosa a výrobu konečného produktu – jáhel. Obdobným zařízením, tentokrát ale sloužícím k mletí mouky, disponoval také další zpracovatel zemědělských plodin, p. Marek. Krom již zmíněného mletí mouky do jeho řemesla patřilo také pekařství a navazující prodej pekárenských výrobků. A když ještě doplníme informaci,

že veškerá tato činnost byla provozována v čísle popisném 6, pozornému čtenáři jistě neujde souvislost s předchozím dílem rubriky Po stopách věnovaným obchodnímu podnikání na území naší obce. Číslo popisné 6 je totiž spojeno nejen s p. Markem, ale také s jeho následovníkem Františkem Večeřou, který na stejném místě a ve stejném oboru svého předchůdce vystřídal. Jen v krátkosti připomeňme, že František Večeřa se pekárenskému řemeslu věnoval spolu se svým pomocníkem p. Kleiblem a po několika letech úspěšného provozování této živnosti koupil sousední stavení s číslem popisným 7, kde ve výrobě pečiva pokračoval až do počátku 50. let, tedy do nástupu k podnikání nepřátelskému a nepřejíciému režimu.

Dalším žalkovickým řemeslníkem, který pro změnu zpracovával plody živočišné produkce, byl Felix Netopil. Ten od obce koupil budovu hostince a v prostorách jejího dvora pak provozoval řeznictví. I zde, podobně jako u zmiňovaných pekařů, docházelo ke snoubení vlastní řemeslné činnosti a obchodu, neboť po zpracování bylo možné si v hostinském dvoře naporcované maso také koupit. Zajímavostí, která se s řeznickým řemeslem v Žalkovicích váže, je fakt, že v místech prodeje docházelo již pouze ke konečné úpravě masa a ostatních masných produktů, nikoli k porážce zvířat. Tento proces se odehrával za vesnicí, konkrétně v malé budově na břehu řeky Moštěnky u mostu pokračujícího silnicí do sousedních Kyselovic. Právě zde byla veškerá (řezníkem nakoupená či místními obyvateli vlastněná) zvířata porážena a získané maso prvotně upravováno a čištěno, aby tak do prodejny přicházelo již předpřipravené a nevyžadující další složité zpracování. Druhým řeznickým mistrem, který v Žalkovicích působil nejen jako samotný řezník, ale také jako prodejce masa, byl Oldřich Koryčan.

Felix Netopil

Poslední skupinou živnostníků, kterou je nutno u tohoto tématu zmínit, byli lidé věnující se manuální činností lehčího charakteru, které sice s řemeslem souvisí, ale které bychom zcela jistě neoznačili za jejich typické zástupce. Ústy současného ekonomického jazyka bychom tyto činnosti mohli nazvat lehkým průmyslem či službami, které sice využívají manuální práci, při kterých ale fakticky nedochází k výrobě hmatatelných statků. Tímto jiným ekonomickým zařazením však není nijak dotčen jejich význam a důležitost. Bez jejich existence by si totiž žalkovičtí občané pravděpodobně ani nedovedli představit spořádaný a civilizovaný život. A i když takových činností existuje celá dlouhá řada, konkrétně v Žalkovicích jsme se mohli setkat se zástupci tří z nich. První skupinu starající se o „zevnějšek“ našeho obyvatelstva zastupoval Bohuslav Pěcha, Alois Číhal, p. Brada a p. Spáčil. Všichni tito čtyři muži se věnovali řemeslu ševcovskému a podobně jako Baťa obouval svět, s jistou mírou nadsázky by se dalo říct, že to byli právě oni, kdo obouval Žalkovice. Zajímavostí pojící se s jedním z těchto

mužů, konkrétně s Aloisem Číhalem, je skutečnost, že jeho otec František Číhal působil v Žalkovicích jako hrobník a krom toho také vyráběl dřevěné rakve. Byl to tedy i on, kdo svým dílem přispěl do mozaiky řemeslnických mistrů uplatňujících svou odbornost na území naší obce. Druhou skupinou řemeslníků, jejichž práce také souvisela s oděvním a obuvním odvětvím, byli krejčí. Také zde můžeme vyjmenovat hned několik občanů, kteří se v Žalkovicích tomuto oboru věnovali a pomáhali šatit nejen obyvatele této obce, ale i kohokoli přespolečného. Jako krejčí se u nás živil Rudolf Gregor, Josef Pátík a p. Matuška. Podobně jako tomu bylo u Františka Večeři, také Josef Pátík je v této rubrice zmiňován již podruhé. Čtenáři se s tímto jménem poprvé setkali už v předcházejícím díle věnovaném obchodníkům, neboť také on byl člověkem čínorodým a vynikajícím hned v několika oborech. Krom krejčího a obchodníka vykonával totiž ještě činnost umělecko-pedagogickou, kdy své žáky vyučoval hře na housle, kterou sám bezvadně ovládal. A konečně třetí skupinou živnostníků, jejichž obor je řemeslu jako takovému asi nejvíce vzdálen, byli holiči. A také jejich zastoupení bylo v Žalkovicích ve sledovaném období vícenásobné. Úpravě porostu mužských tváří a příležitostnému stříhání vlasů se věnoval jeden z legionářů Emil Žerava a vedle něj i p. Pospíšilík.

Od okamžiku, kdy první příslušník lidské rasy vzal do ruky kus kamene a začal s tímto primitivním nástrojem zacházet způsobem, který měl za cíl přinést obživu, osázení či zjednodušení jiných každodenních činností, tato manuální práce tvoří nedílnou součást civilizace. Práci, která je prováděna výhradně za účelem generování zisku a pro kterou se vžilo označení řemeslo, si pak s sebou lidstvo přineslo až do moderní doby. V dnešním světě by se mohlo zdát, že technologická vyspělost, automatizace a elektronizace všech aspektů lidského života nenávratně odsouvají řemeslnou výrobu na druhou kolej, nicméně skutečnost je jiná. Ani ten nejdokonalejší a nejpřesnější stroj nedokáže nahradit cit lidských rukou a naopak ani ten nejschopnější řemeslník se občas neobejde bez pomoci moderních technologií a sofistikovaných zařízení. Sečteno a podtrženo, ačkoli se dnes s tradičními řemesly setkáváme spíše ve větších sídlech, kam je z těch menších přestěhovala lepší dostupnost řady zdrojů a dokonalejší infrastrukturní síť zajišťující větší mobilitu, rozhodně se ze scény nevytrácí. Je to právě přidaná hodnota lidské práce, která bude nad chladnou přesností stroje vždy vítězit a která zaručí, že řemeslo bude mít vždy zlaté dno.

V článku bylo využito materiálů, podkladů a vzpomínek paní Bohumily Ženčákové, Boženy a Josefa Hanákových a pana starosty Radomíra Paly, za jejichž poskytnutí jim touto cestou velmi děkuji.

Parní mlátička

Zrcadlo času – Ulice od křižovatky na Břest směrem k Moštěnce

1950

2017

Zahrádkářská exkurze 2019

Text: **Ing. M. Vymětal**

Foto: **Ing. M. Bajgar**

Ve druhé polovině srpna se uskutečnil již pátý odborný zájezd ZO ČZS Žalkovice.

První zastávka nabitého programu nás zavedla do botanické sbírky stromů a keřů, jejichž pupeny mají léčivé účinky. Zakladatelkou této unikátní zahrady je Mgr. Jarmila Podhorná, bylinkářka, která se věnuje tzv. gemmoterapii. Jedná se o léčbu využívající zejména tinktury získané z pupenů stromů a keřů. Exkurze byla zahájena odbornou přednáškou paní Podhorné, poté následovala komentovaná prohlídka výsadby dřevin a bylinné zahrady. Hojněmu zájmu se těšily nabízené soukromé konzultace účastníků prohlídky s bylinkářkou.

Druhou zastávku jsme provedli na zámku Čechy pod Kosířem. Zde si zájemci mohli zakoupit komentovanou prohlídku zámeckých budov, hlavním bodem exkurze však byla komentovaná prohlídka zámeckého parku. Park přiléhající k zámku platí za jednu z nejcennějších romantických krajinářských realizací na Moravě. Vedle krajinářské hodnoty parku zde může návštěvník obdivovat také nevídanou skladbu jak domácích, tak exotických dřevin z asijského i amerického kontinentu.

Třetí, poslední zastávka našeho výletu nás zavedla do minipivovaru Kosíř, kde jsme ochutnali místní produkci světlých a polotmavých ležáků.

Domácí veterinární rádce, díl III., Náhradní mléčná výživa mláďat savců.

Text: **MVDr. M. Novák**

Snad každý chovatel hospodářských, nebo zájmových zvířat se někdy setkal se situací, kdy krátce po porodu zvířete samice uhynula, nebo neměla dostatek mléka pro všechna mláďata. V tu chvíli jste postaveni před volbu, zdali osiřelý vrh utratit, nebo se pokusit o „umělý“ odchov náhradním mlékem. Pokud dodržíte určitá pravidla a obrníte se trpělivostí, můžete mláďata zachránit.

Mléko je základní potravou mláďat všech savců. Po jejich narození je také jediným zdrojem jejich výživy. Mateřské mléko poskytuje všechny potřebné organické živiny.

I když se mléko skládá především z vody, obsahuje i řadu minerálních látek (vápník, fosfor, mangan aj.) a vitaminy, tuk na bílkoviny.

U jednotlivých druhů savců je množství tuku, bílkovin, cukrů, vitaminů, minerálů a různých specifických imunitních látek velmi odlišný. To znamená, že mléko morčete, nebo králíka se výrazně odlišuje od mléka kočky, nebo kozy.

V následující tabulce jsou vybrané hodnoty jednotlivých nejčastěji chovaných zvířat. Pro nás jsou zajímavé především hodnoty tuku a popela. Při dokrmování mláďat jsou tyto údaje klíčové. Jako příklad uvádím mléko králíka, které obsahuje nejen vysokou hladinu tuku, ale i hodně minerálních látek (uvedeno v rubrice popel). Proto musíme pro napájení mladých králíků zvolit takové mléko, které se nejvíce podobá mléku králíce.

Zapomeňte na rady typu: „dej jim polotučné mléko z krabice a nařed ho vodou, nebo čajem, aby se nepo... a ještě tam zakvedlej žloutek“ Je možné, že si tak připravíte směs na mizernou omeletu, ale pokud jí použijete ke krmení mláďate, spolehlivě ukončíte život celého opuštěného vrhu nejpozději do tří dnů. Jak to? Podívejte se na deklarované množství tuku na krabici s mlékem a porovnejte je s potřebou zvířátka vyjádřenou v tabulce.

Komerčně vyráběné mléčné náhražky pro vybrané druhy mláďat jsou především velmi drahé a nezaručují, podle mých zkušeností, očekávaný výsledek. Také výrobek Sunar pro první dny novorozenců je určitě vhodnější pro psy a kočky, než pro hlodavce a králíky. Ale máme naštěstí i jiné možnosti.

Na trhu existuje celá řada mléčných výrobků, které lze úspěšně použít. Pro psy, kočky a například i lasičku používáme zahuštěné neslazené mléko Tatra, neředěné, nebo adekvátní výrobky jiné značky.

Naproti tomu pro králíky, zajíce, veverky i nutrie se osvědčila smetana, nebo šlehačka s vyšším obsahem tuku tak, aby odpovídala hodnotám uvedeným v tabulce pro tato zvířata. (Každému je jisté jasné, že nepoužíváme šlehačku ve spreji ani šlehačku obsahující rostlinné tuky.)

Tyto mléčné výrobky však mají jednu nevýhodu. Neobsahují dostatečné množství minerálních látek. Především králíci a zajáci začínou již po několika dnech dokrmování „tahat“ za sebou zadní končetiny a do druhého dne uhynou. Proto musíme mléko obohatit o minerální složku. Nejvhodnější je preparát Roboran, nebo lépe Roboran H, který přidáváme a vmícháme přímo do náhradního mléka. Nejlépe od prvního dne dokrmování, ale nejpozději do tří dnů. S minerálním doplňkem v mléce pokračujeme až do odstavu mláďete. Roboran samozřejmě dáváme do krmiv i po odstavu.

Předpokladem pro úspěšné dokrmování mláďat je:

1. Zdravá novorozená mláďata.
2. Stáří při osiření (masožravci) den, králíci a hlodavci pět dnů.
3. Krmení v dvou, později tříhodinových intervalech, tedy i v noci.
4. Použití jednorázové injekční stříkačky s obsahem 2 ml, před každým použitím vždy řádně vypláchnuté.
5. Krmné mléko teplé od 35° do 38°C.
6. Mléko s roboranem na každé krmení čerstvě připravené a v průběhu krmení temperované.
7. Čekat, až kapičku mléka na kónusu stříkačky mláďe vypije, pak vyronit další. Kónus stříkačky zásadně nevkládáme mláďatům do tlamičky.
8. Bříško mláďete po každém krmení lehce masírovat vatou, nebo čistým hadříkem, aby se mláďe vyprázdnilo.
9. Nepřekrmovat.
10. Mláďata musí být uložena v teplém nebo vyhřívaném pelišku.

Chápu, že mnohý chovatel si po přečtení desatera nezbytně nutných podmínek pro „vypiplání“ mláďat řekne, že mu to za to nestojí. Ale věřte, ten pocit, že jste dokázali odchovat mláďata odsouzená přírodou na smrt je nádherný.

Složení mléka vybraných savců v % (zdroje: Kořínek 2000, Miersch 2001).

DRUH	VODA	TUK	BÍLKOVINY	CUKR	POPEL
myš domácí	73,1	12,1	9	3,2	1,5
křeček zlatý	72,6	12,6	9	3,4	1,4
králík domácí	69,5	10,4	15,5	1,95	2,56
pes domácí	75,5 - 78,8	8,5 - 11,8	6,8 - 12,2	1,3 - 4,09	0,8 - 1,08
kočka domácí	82,4	4,9	7,2	4,9	0,65
ovce domácí	78 - 82	7,2 - 10,6	5,4 - 7,1	3,4 - 4,5	0,9
koza domácí	86,8	4 - 4,5	3,8	4,6	0,8
prase domácí	79,5 - 83	3,9 - 9,5	5,3 - 7,3	3,1 - 6	1,1
kůň domácí	88,9	1,9	2,5	6,2	0,5

Úspěch mažoretek

Text: **J. Horký**

Foto: **M. Vymětalová**

Klárka, Mařenka a Sabinka. Tři žalkovická děvčata. Tři mažoretky, členky formace Fantasy Přerov. Všechny tři se poctivě od minulého podzimu a pilně připravovaly a absolvovaly řadu soutěží, aby se v létě mohly zúčastnit Mistrovství Evropy asociace IAM v maďarském lázeňském městě Győr. Zúčastnily se postupně Mistrovství Moravy v Brušperku i Mistrovství České republiky v Přerově a dlouhá náročná příprava přinesla ovoce v podobě medailí a zejména vybojované účasti v Győru.

Mistrovství Evropy se konalo ve dnech 14. – 18. srpna 2019 ve sportovní hale univerzitního kampusu Technické univerzity Istvána Széchenyiho za účasti mažoretek z celé řady evropských států (Bulharsko, Bosna a Hercegovina, Francie, Chorvatsko, Polsko, Slovensko, Slovinsko, Maďarsko a samozřejmě Česká republika). K nejúspěšnějším patřily domácí Maďarky a právě reprezentantky Česka. Přerovská děvčata se v nabitě konkurenci rozhodně neztratila a získala 7x zlato, 7x stříbro, 6x bronz, 1x titul absolutní vítěz celého šampionátu-Junior pompom stage.

Naše holky vystupovaly v kategorii kadetek, a to v disciplínách miniformace (Mařenka), defilé a pódiová skladba (Klárka, Mařenka, Sabinka). Ve všech disciplínách se umístily na stupních vítězů. Miniformace na druhém místě, defilé rovněž druhé a pódiová skladba třetí místo. Všechny tři se tedy domů vracely sice unavené, ale šťastné a ověnčené medailemi z Mistrovství Evropy.

Gratulujeme!

Oblastní výstava ovoce, zeleniny a květin 2019

Text a foto: **M. Bajgar**

Územní sdružení Českého zahrádkářského svazu Kroměříž již tradičně uspořádalo ve dnech **11. a 13. října** oblastní výstavu ovoce, zeleniny a květin na **výstavišti FLORIA** Kroměříž v pavilonu „**B**“ pod názvem „**Jak chutná podzim.**“ Tato výstava byla součástí podzimní výstavní akce „**Floria Dušičky**“.

Prezentovalo se zde celkem 121 vystavovatelů ze 17 základních organizací ČZS okresu Kroměříž a bylo vystaveno 595 vzorků. Z tohoto velkého počtu tvořilo 320 vzorků jablka, 20 vzorků hrušky, 1 vzorek švestka, 19 vzorků hrozny, 173 vzorků zelenina, 8 vzorků květiny a byliny. Zbýlých 54 vzorků tvořilo rozmanité ovoce včetně nakládané zeleniny, čalamád a džemů.

Ze ZO ČZS Žalkovice pocházelo 43 vystavených vzorků, celkem od devíti vystavovatelů, a mezi ostatními vystavenými vzorky se vůbec neztratily. Naše expozice byla vkusně a hezky nazdobena. Vystavovali jsme 16 odrůd jablek, 4 odrůdy hrušek, 11 druhů zeleniny, 9 odrůd hroznů a 3 odrůdy kdoulí.

Letošní výstavu zhlédlo přes 10 tisíc návštěvníků, kteří obdivovali také květinovou výzdobu, ukázky aranžování květin, expozici starých krajových odrůd jablek a výstavu chorob a škůdců na ovoci a zelenině.

Součástí výstavy byla také návštěvní kniha, která obsahovala krásné komentáře a postřehy. Tuto krátkou exkurzi uzavírám slovy návštěvníka – „**je to krása, co dokáže vytvořit a vypěstovat zahrádkář**“ a zároveň děkuji všem našim členům, kteří ochotně poskytli vzorky na výstavu a důstojně reprezentovali naše výpěstky po celém kraji.

Soustředění fotbalistů – žáků

Text: **J. Horký**

Foto: **M. Vymětalová, L. Duda**

Po tříleté spolupráci s SK Břest se po skončení fotbalové sezóny 2018/19 naši partneři z Břestu rozhodli, že o další spolupráci již nemají zájem, a ukončili ji. S ohledem na naše žáky, kteří s fotbalem chtěli pokračovat, a také na jaře založenou fotbalovou školičku, jsme hledali nová řešení. Zatímco školička dál pokračuje pod hlavičkou Sokola Žalkovice, žakovské družstvo jsme spojili s žáky z Říkovice. Od podzimu hraje spojené družstvo žáků SK Říkovice a Sokola Žalkovice okresní přebor žáků. Tréninky probíhají u nás v Žalkovicích a zápasy hrajeme na hřišti v Říkovici. Podzim jsme odehráli se střídavými úspěchy a prozatím jsme uprostřed tabulky. Je to asi maximum toho, co jsme si mohli přát, vždyť někteří kluci s fotbalem začali teprve na jaře.

Jako odměnu za snahu a současně jako motivaci do další práce jsme s dětmi vyrazili od 21. do 24. listopadu na soustředění do Roštína. Zdejší sportovní centrum nám poskytlo ideální podmínky a holky i kluci si pořádně zatrénovali. Kromě tréninku na trávě i na hřišti s umělým povrchem děti absolvovaly výšlap na Brdo a ty zdatnější vyběhly ke známému rekreačnímu centru Na Kamínce. Obojí jim dalo pořádně zabrat, zvlášť když k tomu připočteme větrné počasí, které v té době panovalo. Nicméně i poté měli dostatek sil a energie na další lité boje na umělce nebo sváděli badmintonové zápasy v tělocvičně. V sobotu večer pak navštívili v rámci regenerace saunu a vířivku. Přes veškerou únavu byli všichni nadšení a výborně se bavili. Věřím, že parta kolem trenérů Ondry Jurečky a Ládi Dudy je po tomto soustředění soudržnější, což se jistě projeví i na výsledcích v jarní části sezóny.

ROZPIS SOKOLOVNY 2019/2020

Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek
ZŠ Žalkovice - TV		ZŠ a MŠ Žalkovice	14.00 - 15.00 sportovky ZŠ	
16.00 - 17.00 Fotbal - školička L. Navrátil			16.00 - 17.00 Fotbal - školička L. Navrátil	
17.00 - 18.00 Cvičení dětí L. Němcová	17.00 - 18.00 Cvičení BOSU V. Pátíková, L. Svobodová	16.30 - 18.00 Fotbal žáci O. Jurečka, J. Horký	17.00 - 18.00 Pilátes R. Houšková, V. Pátíková	17.00 - 19.00 Hasiči R. Krejčí
18.00 - 19.00 Cvičení BOSU V. Pátíková, L. Svobodová	18.00 - 19.00 úřední hodina M. Horká	18.00 - 19.00 Zálesák L. Svobodová	18.00 - 19.30 Stolní tenis - děti J. Netopil	
	18.00 - 19.30 Florbal M. Tereško			
19.00 - 21.00 Odbíjená Říkovice P. Pitner	19.30 - 21.00 Odbíjená Žalkovice L. Dohnal	19.00 - 20.30 Stolní tenis J. Netopil	19.30 - 21.00 Odbíjená Žalkovice L. Dohnal	

Halový florbalový turnaj

Text a foto: **L. Svobodová**

Děti si florbal nejčastěji oblíbí v televizi a také ve škole. Proto se T.J. Sokol Žalkovice rozhodla založit oddíl florbalu tohoto dnes populárního sportu. 5.11.2019 mladší a starší žáci začali pod vedením trenérů Miroslava Tereška a Roberta Vymětala trénovat. Osm chlapců se schází každé úterý od 18 do 19:30 v sokolovně, aby se naučili základům florbalové techniky.

23.11.2019 se tým florbalistů zúčastnil prvního ročníku Župního přeboru ČOS Župy Hanácké ve florbalovém turnaji talentované mládeže do 15 ti let. Turnaj pořádala T.J. Sokol Postoupek. Osm týmů ze Žalkovic, Třebetic, Kroměříže a Postoupek se utkalo systémem „každý s každým“. A tak nás čekalo sedm zápasů. Turnaj jsme začali vítězstvím nad mužstvem Postoupek I 2:0. A tak začala naše vítězná vlna, kterou jsme dotáhli až do posledního zápasu.

Další zápasy

T.J.Sokol Žalkovice – Kroměříž C	3:1
T.J.Sokol Žalkovice – Kroměříž A	2:1
T.J.Sokol Žalkovice – Postoupek II	4:3
T.J.Sokol Žalkovice – TJ.Sokol Třebětice	3:0
T.J.Sokol Žalkovice – Kroměříž B	2:1
T.J.Sokol Žalkovice – Postoupek III	1:0

Josef Tereško, Vojta Tereško, Jakub Tereško, Jiří Svoboda a Ondra Kubín zvítězili bez ztráty jediného bodu nad zkušenými týmy z Kroměříže i Postoupek. Vojta získal cenu nejlepšího střelce. Klukům děkujeme za skvělou reprezentaci naší jednoty.

Tímto bych chtěla pozvat chlapce ve věku od 10 do 15 let, aby se stali florbalovými hokejisty našeho oddílu. Příjd' si tuto skvělou hru vyzkoušet, určitě se ti bude líbit.

Zleva: Miroslav Tereško, Vojtěch Tereško, Ondřej Kubín, Jakub Tereško, Jiří Svoboda
Ležící: Josef Tereško

Úspěšný víkend mladých stolních tenistů

Text: **J. Horký**

Foto: **L. Svobodová**

V pátek 29. listopadu se naši žáci zúčastnili tradičního mikulášského turnaje ve stolním tenisu, pořádaného Sokolem Kroměříž. Účast byla tentokrát skromnější. Nás reprezentovali sourozenci Mařenka a Josífek Horkých a s nimi Jirka Svoboda. A tak jako už několikrát i tentokrát uspěli na výbornou. Každý z nich zvítězil ve své kategorii a přivezli do Žalkovic tři zlaté medaile.

Hned v neděli 1. prosince Marie s Josefem reprezentovali naše barvy na okresním přeboru žáků v Holešově. Zejména v žákovské kategorii byla konkurence velmi nabitá. Většina kluků hraje stolní tenis závodně a tak není divu, že Josef tentokrát zůstal v poli poražených. Mezi děvčaty tomu bylo jinak. Těch se zúčastnilo pouze osm. Přesto 2. místo Mařenky mezi nejmladšími žákyněmi je velmi pěkné. Doplňkově se poprvé v životě zúčastnila turnaje ve čtyřhře. S vylosovanou parťáčkou z Hulína se umístila na třetím místě a odvezla si bronzovou medaili.

Mladým sportovcům děkujeme za vzornou reprezentaci a přejeme další úspěchy. Třeba již na vánočním turnaji, který se uskuteční 28. prosince v naší sokolovně.

Noc sokoloven

Text a foto: **L. Svobodová**

Poslední víkend v září se otevíraly dveře sokoloven ve všech regionech České republiky. „Noc sokoloven“ se konala již popáté. Naše jednota se zúčastnila v tomto roce po druhé. Letošním cílem, tak jak v minulých letech, je otevřít sokolovny zejména nesokolské veřejnosti a ukázat všem, čím se sokolové baví, jak sportují.

Odpolední program začal vědomostní hrou. Děti vyběhly po dvojicích nebo trojicích, plnily připravené úkoly a správné odpovědi zapisovaly do připravené křížovky. V cíli u tenisových kurtů si holky, ale i kluci, zaskákali gumu a zahráli vybíjenou. Po návratu do sokolovny zdolávali překážkovou dráhu a zasoutěžili si mezi sebou v družstvech.

Tématem letošní „Noci sokoloven“ byly živé obrazy. I my jsme se pokusili živý obraz „Srdce“ vytvořit. Na dobrou noc jsme dětem promítli film *Psí poslání I*.

Následující den začal budičkem, ranním během po vesnici a rozvíčkou venku s hudbou. Po snídani jsme vše pěkně uklidili a vydali se domů k rodičům. Akce se vydařila a všem zúčastněným dětem děkujeme za účast. Chtěla bych poděkovat těm rodičům, kteří mi pomohli tuto akci připravit.

Výsledky vědomostní hry:

- 1.místo Tereza a Bára Podškubkovi
- 2.místo Vojta Tereško a Miroslav Němec
- 3.místo Justýna Draňová, Nela Uhírková a Štěpán Vlach
- 4.místo Kačka Terešková a Sabča Hošťálková
- 5.místo Adéla Voznicová a Klárka Vymětalová
- 6.místo Pepa Tereško a Kuba Bureš
- 7.místo Nela Valigurová a Anežka Němcová
- 8.místo Kája Voznicová a Tereška Valigurová

Halloween

Text a foto: **L. Svobodová**

V pátek 1.11.2019 připravila cvičitelka mladšího žactva Lenka Němcová se svými kamarády druhý ročník halloweenské párty. Úderem sedmnácté hodiny se začali v místní sokolovně slétat upíři, netopýři, duchové, čarodějové a v největším počtu se dostavily čarodějnice.

Nechyběly ale ani další halloweenské masky jako dýně nebo mrtvá nevěsta. Děti za doprovodu svých rodičů plnily různé úkoly na stanovištích se strašidly, kde za splnění úkolu dostaly sladkou odměnu. Pohoštění pro všechny strašidla a strašidýlka připravily maminky. Stezku odvahy sklopením sokolovny zvládli všichni. Na závěr se děti podívaly na pohádku *Malá čarodějka*.

Pozdní odpoledne nám rychle uteklo, ale všichni jsme si ho moc užili. Těšíme se na Vás zase příští rok.

Památný den sokolstva

Text a foto: **L. Svobodová**

Datum 8. října bylo zvoleno za „Památný den sokolstva“ jako připomínka tragických událostí v roce 1941. Letos poprvé jako významný den České republiky.

Je vzpomínkou na noc ze 7. na 8. října 1941, kdy nacisté na rozkaz zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha zatkli přes 1500 představitelů sokolské organizace a deportovali je do koncentračních táborů. O několik dní později nacisté Sokol zakázali.

Sešli jsme se před místní sokolovnou, kde nám starosta T.J.Sokola Žalkovice Ján Horký, řekl pár slov k tomuto významnému dni. Společně jsme se vypravili k řece Moštěnce. Rozdali jsme si loďky, které děti vyrobily ve školní družině s paní vychovatelkou. Nádherná plavidla se svíčkami jsme vypustili a pozorovali, jak odplouvají.

Sokolská světla aneb podvečer pouštění lodiček za všechny padlé a umučené sokoly ve druhé světové válce si v naší obci jistě najde tradici. Děkuje všem.

Sokolská kapka krve

Text: **L. Svobodová, www.sokol.eu**

Sokolská kapka krve - v prvním pololetí 2019 opět více sokolských dárců!

Sokolové opět pomáhali zachraňovat životy a bylo jich víc než vloni.

Darování krve je činnost velmi záslužná a společensky ceněná, navzdory tomu se stále nedostává

dárců. Čas od času slyšíme o různých náborových akcích, které nabízejí různé odměny za první darování krve. Nicméně, jako ostatně téměř ve všem, co v Sokole děláme, nejvíce užitečné je opakovaná a pravidelná činnost, a tedy také opakované a pravidelné dárcovství.

V 1. pololetí 2019 darovalo krev 131 sokolů při 216 odběrech, což je zhruba o 10 % více než ve stejném období loňského roku (123 dárců, 196 odběrů). „Je to skvělá zpráva. Jistě i na základě výzvy sestry starostky se přihlásilo mnoho nových jednot, některé i s výraznými počty odběrů (např. Žalkovice). Na předních příčkách ale změny nejsou – 1. místo má stále Sokol Komárov,“ uvádí koordinátor sokolského projektu Vít Jakoubek ze Zdravotní komise ČOS.

A kdo jsou dárce naší jednoty? Se dvěma odběry Martina a Robert Vymětalovi, Tomáš Kutý, Milena Netopilová, Lenka Svobodová a s jedním odběrem Radomír Pala ml.

DARUJ SOKOLSKOU KREV

VAŠE KREV MŮŽE ZACHRÁNIT LIDSKÝ ŽIVOT

POMŮZME TAM, KDE JE TO NEJDŮLEŽITĚJŠÍ

SOUTĚŽ PRO JEDNOTLIVCE I JEDNOTY, POŘÁDANÁ ZDRAVOTNÍ KOMISÍ ČOS

151 SOKOLSKÝCH DÁRCŮ DARovalo V ROCE 2018 KREV PŘI 400 ODBĚRECH

SOKOLOVÉ POMÁHAJÍ

PRAVIDLA SOUTĚŽE SOKOLSKÁ KAPKA KRVE

- Věk 18-65 let
- Za rok může každý darovat 1x muž 500ml / žena 400ml
- Svou jednotu přihláste na e-mail: v.jakoubek@sokol-zena.cz, nebo rovnou načítáte počet dárců a odběrů ze svého jednoty.
- za 5. pololetí do konce července
- za 2. pololetí do konce ledna 2020
- každý dárce získá na památku krásný odznak
- jednoty s nejvíce odběry získávají poukazy na výstavy sokolovny a krajské akce
- potřebujete soutěžit na www.sokol.eu v sekci „PROJEKTY“
- bližší informace posílá Zdravotní komise ČOS, nejlépe přes e-mail: v.jakoubek@sokol-zena.cz

pořadí	TJ Sokol	župa	počet odběrů	počet dárců
1.	Komárov	Jungmannova	40	23
2.	Příbram	Jungmannova	14	8
3.	Bzenec	Slovácká	12	6
4.	Libeň	Jana Podlipného	11	8
5.-6.	Žalkovice	Hanácká	11	6
5.-6.	Krásná Hora n. Vltavou	Blanická	11	6

Sokolská plavba po Vltavě

Text a foto: **L. Svobodová**

V sobotu 21. září se do Tyršova domu sjeli žáci a žákyně z celé republiky na akci pořádanou odborem všestrannosti ČOS „Sokolská plavba po Vltavě“. Tuto akci mohli navštívit vždy jeden cvičitel a s ním čtyři děti z každé župy. Letos Sokolská župa Hanácká vybrala naši jednotu Žalkovice.

Už v pátek proběhla prezence a ubytování v hostelu Sokol Tyršova domu. V sobotu po slavnostním zahájení a položením květin k pomníku Miroslava Tyrše za účasti starostky ČOS sestry Hany Moučkové se žáci a žákyně rozdělili na jednotlivá sportoviště.

Naše první stanoviště byly army testy. Už v devět hodin ráno děti stály na startu, aby po dobu šesti minut uběhly co nejdelší úsek. Tento nelehký úkol zvládli všichni čtyři sokolici. Jirka uběhl 1440 metrů, Zuzka 1343m, Adéla 1210m a nejmladší Nelinka 1160m. Dalšími disciplínami byly dřepy čelem ke zdi, kliky, předklon, běh 4x10m, leh-sed za 1 minutu, vydrž ve shybu nebo ve visu podle věku sportovce. Všichni zvládli vše

na jedničku. Při slavnostním vyhlášení dostali od instruktora Cimby vítězný černý náramek na ruku.

Nejtěžší úkol army test byl za námi a teď už jsme se jen bavili. Děti si vyzkoušely svou obratnost i odvahu na zábavných atrakcích: obrovská nafukovací lezecká stěna, překážková dráha, bungee trampolíny, lidský stolní fotbal, branka „Dej gól“ a na závěr rozluštění několika šifer. Za své výkony byly odměňovány lístky do večerní tomboly.

Odpoledne se celá početná výprava vydala do přístaviště Rašínovo nábreží na sokolskou plavbu. Z parníku Vltava jsme mohli obdivovat krásy Prahy s komentářem bratra Buriana. Po vylození jsme šli kolem Slovanského ostrova, Národního divadla přes most Legií a parkem Kampa zpět k Tyršovu domu, kde pro nás byla připravena večeře v hotelu Kampa v rytířském sále. V 19 hodin jsme se sešli v tělocvičně, kde byla vylosována tombola. Tím náš dlouhý den neskončil. Ve 21 hodin na nás ještě čekala návštěva bazénu, který je v suterénu Tyršova domu. Pak už jen následoval spánek po celodenním sportování.

Celá akce byla SUPER. Nejvíce se dětem líbil army test, u kterého se pořádně zapotily.

Redakce časopisu - Časopis Obce Žalkovice. Vydání 02/2019, ročník XIII. **Uzávěrka podkladů:** 30.11.2019. **Uzávěrka příštího čísla:** 16.6.2020. **Vydává:** Obec Žalkovice pro svou interní potřebu v nákladu 220 kusů. **Tisk:** Jutty Group s.r.o. **Složení redakce:** Radomír Krejčí, Radomír Pala, Tomáš Hýbner, Jana Neradilová. **Adresa redakce:** Obecní úřad Žalkovice. **Kontakt (telefon):** 774 281 582, 602 782 342. **E-mail** (na zaslání příspěvků): zpravodaj.zalkovice@seznam.cz

O výběru příspěvků a době jejich zveřejnění rozhoduje výlučně redakce. Příspěvky mohou být redigovány, podstata jejich obsahu zůstává nezměněna. Názory autorů článků se nemusí shodovat s názory redakce. Šíření veškerého obsahu Žalkovického zpravodaje bez souhlasu redakce je zakázáno.

Za případné tiskové chyby se omlouváme